

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΝΟΜΟΣ 86/1969 Άρθρα που αφορούν το κυνήγι (Δασικός Κώδικας)

Άρθρο 251: Θηράματα

Άρθρο 252: Μέσα ασκήσεως θήρας

Άρθρο 255: Κυνηγητικοί κύνες

Άρθρο 256: Απηγορευμένοι εις την θήραν χώροι

Άρθρο 257: Προστασία υδροβίων - Σκοπευτήρια - Αμοιβαί διώξεως επιβλαβών θηραμάτων

Άρθρο 258: Γενικά απαγορεύσεις θήρας

Άρθρο 259: Ειδικά μέτρα προστασίας θηραμάτων

Άρθρο 260: Κυνηγετικά περιφέρειαι

Άρθρο 261: Χρόνος Θήρας

Άρθρο 262: Άδειαι Θήρας

Άρθρο 263: Θήρα υπό δασικών υπαλλήλων

Άρθρο 264: Απαγορεύσεις χορηγήσεως αδειών θήρας

Άρθρο 287: Ποινάι κατά των παραβαινόντων τας διατάξεις περί θήρας

Άρθρο 288: Κατάσχσεις καί δήμευσις μέσων παρανομου Θήρας

Άρθρο 289: Καθήκοντα ανακριτικών υπαλλήλων επί παρανόμου θήρας

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΗΡΑ ΤΡΙΧΩΤΩΝ (Ν.Δ 86/1969)

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΗΡΑ ΠΤΕΡΩΤΩΝ(Κ.Υ.Α 414985/1985)

Άρθρο 251: Θηράματα

1. Η Θήρα επιτρέπεται νά ασκείται ως άθλημα, καθ' όλην την Επικράτειαν, κατά τας διατάξεις του παρόντος κώδικος.
2. Ως θηρεύσιμα θηράματα νοούνται πάντα τα άγρια θηλαστικά καί πτηνά πλήν: Εκ των θηλαστικών: Των ακανθοχοίρου, νυκτερίδος, μυγαλής, ασπάλακος.
3. Εκ των πτηνών: α) Των μικροτέρων κατά μέγεθος της σιταρήθρας, μη συμπεριλαμβανομένης (τουτέστι των μικροτέρων εις μήκος των 17 εκ.), β) τών κύκνου, πελαργού, φοινικόπτερου ροδοχρόου, γερανού, κούκου, όλων τών ειδών γυπτός (ορνέου), παντός είδους δρυοκολάπτου, έποπος (τσαλαπετεινού), όλων τών ειδών κίρκου (κρικινεζιού) καί τριόρχου, ακριδοθήρα (άγιοπουλιού), σίττης (τσοπανάκου σφυρικτή), αίγοθήλου (γιδοβίζι - πλάνου), του μικρού μελανοκεφάλου γλάρου, παντός είδους χελιδόνος, του κορακίου (χαλκοκουρούνας), παντός είδους νυκτοβίων και της τρυγόνος της στρεπτοπηλίας δεκαοκτώ (δεκοχτούρας).

Άρθρο 252: Μέσα ασκήσεως θήρας

(Ως έτροποποιηθή δι' αρθρ. 2 ν. 177/1975)

1. Η θήρα άσκείται μόνον διά συνήθους κυνηγετικού επωμιζομένου πυροβόλου όπλου, ως και δια τόξου καί κυνηγετικού μαχαιρίου, μετά ή άνευ κυνός. Ως συνήθη κυνηγετικά όπλα νοούνται τά επωμιζόμενα μονόκαννα, δίκαννα, επαναληπτικά ή αυτογεμή (αυτόματα) τοιαύτα, έχοντα το εσωτερικόν τής κάννης λείον καί ουχί ραβδωτόν. Η διά πυροβόλου πολεμικού όπλου ή αεροβόλου ή άλλου είδους όπλου άσκησης της θήρας απαγορεύεται.
2. Πας κάτοχος κυνηγετικού, κατά τήν έννοιαν του άρθρου 1 παράγρ.ιβ του Ν.Δ. 542/1970 όπλου, ύποχρεούται όπως, έντος τριμήνου από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος, εφοδιασθή υπό της οικείας Δασικής Αρχής διά δελτίου κατοχής κυνηγετικού όπλου. Τήν υποχρέωσιν ταύτην έχουν καί οι εφεξής αποκτώντες κυνηγετικά όπλα, οίτινες υπχρεούνται όπως, εντός τριμήνου από της κτήσεως του όπλου, εφοδιάζονται διά του ως άνω δελτίου. Τής υποχρέωσεως ταύτης εξαιρούνται οι σπλουργοί καί οι έμποροι όπλων. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευομένης διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, καθορίζονται αι λεπτομέρειαι της εκδόσεως του ως άνω δελτίου. Εν περιπτώσει μή εμπροθέσμου εκδόσεως του δελτίου κατοχής, υπαιτιότητα του ενδιαφερομένου, επιβάλλεται υπο της Δασικής Αρχής καί πρόστιμον, υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καί Δασών, (Κεφάλαιον Θήρας), ούτινος το ύψος καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, όπερ δέν δύναται νά είναι κατώτερον τών 1.000 δρχ. ουδέ ανώτερον των 10.000 δρχ.

3. Κατά πάσαν περίπτωσιν μεταφοράς κυνηγετικού όπλου δι' οχημάτων παντός είδους, πλοίων κ.λ.π. ή έντος κατωκημένων περιοχών, το κυνηγετικόν όπλον δέον να είναι κενόν φυσιγγίων και να φέρεται υποχρεωτικώς εντός θήκης, λελυμένον. Τα εντός τών οικιών φυλαττόμενα κυνηγετικά όπλα, δέον όπως τηρούνται κενά φυσιγγίων.
4. Δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, όταν απαγορεύεται η θήρα, να επιβάλη δι' αποφάσεώς του, την σφράγισιν των κυνηγετικών όπλων. Εν συνδρομή τεχνικών ή άλλων ειδικών λόγων, ρητώς εν τη αποφάσει του αναφερομένων, δύναται νά εξαιρή τής υποχρεώσεως ταύτης ωρισμένας της Επικρατείας περιοχάς.
5. Απαγορεύεται η τοποθέτησις και η χρήσις παγίδων, δηλητηρίων, δικτύων, βρόχων, ιξού, ειδικών καθρεπτών, αγκίστρων και παντος είδους ελκυστικών φώτων ή οργάνων ή άλλων αναλόγων μέσων, σκοπόν έχόντων τήν θανάτωσιν, σύλληψιν ή νάρκωσιν, εν γένει αγρίων θηλαστικών και πτηνών, ως και η εμπορία, κατασκευή και ή έκ του εξωτερικού εισαγωγή των οργάνων τούτων.
6. Απαγορεύεται ή προς θήραν χρησιμοποίησις ελαστικής σφενδόνης, κραχτών, ομοιωμάτων και μιμητικών φωνών τών θηραμάτων.
7. Χρήσις παγίδων πάσης φύσεως επιτρέπεται νά γίνεται μετ' έγκρισιν του Υπουργού Γεωργίας μόνον δι' έπισημονικούς σκοπούς (δακτυλίωσις, μελέται, ταρίχευσις).

Άρθρο 255: Κυνηγετικοί κύνες

1. Κύριοι κυνηγετικών κυνών, μη εφοδιασμένοι δια δελτίου ταυτότητος τούτων, δεν απολαμβάνουν των περί προστασίας των κυνηγετικών διατάξεων του παρόντος.
2. Το δελτίον ταυτότητος των κυνηγετικών κυνών χορηγείται εις τούς κυρίους τούτων υπό τού οικείου κυνηγετικού συλλόγου, επί καταβολή παραβόλου οριζομένου δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.
3. Προς διάκρισιν των κυνηγετικών κυνών, καθιερούται ενιαίον ομοιόμορφον διακριτικόν σήμα δι' άπασαν την Επικράτειαν, καθοριζόμενον δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.
4. Η μεταφορά διά δημοσίου μεταφορικού μέσου κυνηγετικού κυνός άνευ φιμώτρου απαγορεύεται.
5. Απαγορεύεται η κατά τήν νύκτα, εν υπαίθρω ελευθέρα ή υπό επιτήρησιν κυκλοφορία κυνηγετικών κυνών, ως και η κατά την ημέραν ελευθέρα κυκλοφορία τούτων, όταν και όπου απαγορεύεται η θήρα. Κυνηγετικοί κύνες, περιπλανώμενοι εν υπαίθρω, κατά την απαγορευμένην περίοδον θήρας ή κατά τήν νύκτα ή δυνάμενοι νά προκαλέσουν φθοράς εις την αγρίαν πανίδα συλλαμβάνονται και εν ανάγκη εξοντώνονται. Ομοίως χαρακτηρίζονται ως αδέσποτα ζώα και εξοντώνονται διά παντός μέσου, πάντες οι ελευθέρως εν υπαίθρω κατά πάσαν εποχήν κυκλοφορούντες εις τας ελεγχόμενας κυνηγετικάς περιοχάς, τα μόνιμα καταφύγια θηραμάτων και εκτροφεία μη κυνηγετικοί κύνες, παντός είδους, ως και οι γαλαί.
6. Απαγορεύεται η διατήρησις εις υπαιθρίους ποιμενικάς εγκαταστάσεις κυνηγετικών κυνών, ιδίως κυνών διώξεως (ιχνηλατών), ήτοι λαγοσκύλων, φωλεοδυτών, λαγωνικών.
7. Ο συλλαμβάνων κυνηγετικόν κύνα περιπλανώμενον, φέροντα όμως διακριτικόν σήμα, υποχρεούται όπως παραδώσῃ τούτον αμελλητί εις τον κύριον του ή την πλησιεστέραν δασικήν ή αστυνομικήν αρχήν. Η αστυνομική αρχή υποχρεούται να ειδοποιήσῃ αμέσως το πλησιέστερον δασικόν όργανον. Η δασική ή και άλλη αρχή παραδίδει τον κύνα εις τον οικείον κυνηγετικόν σύλλογον, ο οποίος υποχρεούται όπως φροντίσῃ διά την εύρεσιν του κατόχου και την απόδοσιν τούτου, μετά την καταβολήν των μέχρι της αποδόσεως εξόδων διατροφής και συντηρήσεώς του. Εάν εντός 15 ημερών από της παραδόσεως τού κυνός εις τον κυνηγετικόν σύλλογον δεν ευρεθῇ ο κύριος τούτου, ο σύλλογος προβαίνει εις την δια δημοπρασίας εκποίησιν του κυνός, των πρακτικών ταύτης υποκειμένων εις την έγκρισιν του δασάρχου. Το εκπλειστηρίασμα, μετά τήν αφαίρεσιν των καταβληθέντων εξόδων διατροφής και συντηρήσεως του κυνός, αποδίδεται εις τον κύριον τούτου, εφ' όσον ήθελε παρουσιασθῇ εντός μηνός από της εκποιήσεως, άλλως εισάγεται εις το Κεντρικόν Ταμείον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (εις ειδικόν λογαριασμόν «Κεφάλαιον θήρας»), πλην του ενός τρίτου χορηγουμένου ως αμοιβή εις τον συλλαβόντα τον κύνα.
8. Επί κυνηγετικών κυνών δεν έχει εφαρμογήν η διάταξις του Άρθρου 80 παρ. 3 του ν. 3030 της 6/11.10.1954 (περί Αγροφυλακής).
9. Διά τούς κυνηγετικούς κύνας ισχύουν κατά τά λοιπά αι περί συλλογής κυνών αστυνομικά διατάξεις.
10. Επιτρέπεται η εγκύμνασις των κυνών δεικτών και έρευνητών, συνοδευομένων υπό των κυνηγών ή κυναγωγών, μη φερόντων κυνηγετικόν όπλον, ένα μήνα προ της ενάρξεως της κυνηγετικής περιόδου και εις περιωρισμένας εκτάσεις, καθοριζόμενας υπό της οικείας δασικής αρχής.
11. Επιτρέπεται μετά ή άνευ κυνός, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, η χρησιμοποίησις θηρευτικού ιέρακος μόνον διά θήραν αποδημητικών πτηνών (ιερακοθηρία), εγκυμασμένου αετού διά την θήραν των επιβλαβών θηλαστικών ως και της ικτίδος (γαλής) διά την θήραν των αγριοκονίκλων.

Άρθρο 256: Απαγορευμένοι εις την θήραν χώροι

(Ως ετροποποιήθη δι' άρθρ. 6 του ν. 177/1975)

1. Απαγορεύεται η θήρα εντός των πόλεων, κωμοπόλεων, χωρίων ή συνοικισμών εν γένει καί εις ακτίνα 250 μέτρων από της παρυφής αυτών ή εις ακτίνα 100 μέτρων από μεμονωμένων οικιών. Κατά παρέκκλισιν δύναται ο Υπουργός Γεωργίας, μετά πρότασιν της δασικής αρχής και συμφώνου γνώμης της οικείας αστυνομικής αρχής, να επιτρέπη την θήραν των επιβλαβών θηραμάτων και εις τους ανωτέρω χώρους.
2. Απαγορεύεται η θήρα άνευ της συγκαταθέσεως του ιδιοκτήτου, νομέως ή μισθωτού:
 - α) Εντός των αμπελώνων από της ενάρξεως της περιόδου της θήρας έως λήξεως του τρυγητού.
 - β) Εντός των αθερίστων λειμώνων.
 - γ) Εντός καλλιεργουμένων εκτάσεων ή οπωρώνων από της ανθοφορίας μέχρι καί της συγκομιδής των καρπών.
 - δ) Εντός περιφραγμένων διά συνεχούς αδιαπεράστου καί ανυπερβλήτου από άνθρωπον φράχτου παντός είδους, ύψους τουλάχιστον ενός και ημίσεος του μέτρου (1,50) ιδιοκτήτων εκτάσεων
3. Απαγορεύεται η θήρα εντός του πυρήνος εθνικών δρυμών.
4. Απαγορεύεται η θήρα δια σκοπεύσεως επί πτηνών ισταμένων επί τηλεγραφικών στύλων, τηλεγραφικών καλωδίων του Οργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος και λοιπών έργων, εφ' ων δύναται νά προκληθή βλάβη εις τας εγκαταστάσεις.
5. Απαγορεύεται η τοποθέτησις απαγορευτικών της θήρας πινακίδων, άνευ προηγουμένης εγγράφου εγκρίσεως της οικείας Δασικής Αρχής.

Άρθρο 257: Προστασία υδροβίων - Σκοπευτήρια - Αμοιβαί διώξεως επιβλαβών θηραμάτων

1. Εις τα βασιλικά δασοκτήματα καί πανεπιστημιακά δάση επιτρέπεται η άσκησις της θήρας κατά τας διατάξεις τού παροντος, κατόπιν ειδικής αδείας της διευθύνσεως των βασιλικών κτημάτων ή των πανεπιστημιακών αρχών.
2. Εις περιοχάς περιλαμβανούσας λίμνας, βάλτους, ελώδεις εκτάσεις ή δέλτα ποταμών καί ποταμοκόλπους, ως και παροχθίους γενικώς εκτάσεις, εις ας σταθμεύουν και διαβιούν τα υδρόβια πτερωτά θηράματα (ένυδρα και παρυδάτια), δύναται ο Υπουργός Γεωργίας δι' αποφάσεώς του να λάβη παν μέτρον πρόσφορον αποβλέπον εις την διατήρησιν, διαφύλαξιν καί αύξησιν του θηραματικού κεφαλαίου, σχετικών προς την ενάσκησιν της θήρας.
3. Απαγορεύεται πάσα μόλυνσις δι' οιοδήποτε τρόπου υδάτων, λιμνών, ποταμών, λιμνοθαλασσών, είτε δια δηλητηρίου είτε εξ υπολειμμάτων διαφόρων εργοστασίων και βιομηχανιών. Οι ιδιοκτήται τούτων υποχρεούνται όπως, διά της ιδρυτικής των μελέτης ή διά συμπληρωματικής τοιαύτης διά τά ήδη υφιστάμενα, προβλέπουν την κατασκευήν των απαιρητων τεχνικών έργων προς ασφαλή και αζήμιον, δια τα ρέοντα ύδατα, την πανίδα και χλωρίδα, παροχέτευσιν των βιομηχανικών ακαθάρτων υδάτων.
4. Επιτρέπεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, τη προτάσει της κυνηγετικής συνομοσπονδίας και συμφώνω γνώμη του δασάρχου, η ίδρυσις κυνηγετικών σκοπευτηρίων παρά των κυνηγετικών οργανώσεων, σκοπόν έχόντων την εξάσκησιν των κυνηγών και την ενέργειαν αθλητικών σκοπευτικών αγώνων, ως και ο καθορισμός περιοχής εκγυμνάσεως κυνηγετικών κυνών. Η θέσις καί λειτουργία εν γένει τούτων καθορίζονται εν τη αποφάσει.
5. Αι αμοιβαί δια την καταπολέμησιν επιβλαβών θηραμάτων, ο τρόπος παραδόσεως και παραλαβής των τεκμηρίων, η πληρωμή της αμοιβής αμέσως, επί τη παραδόσει του τεκμηρίου, καταβαλλομένης, ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρο 258: Γενικά απαγορεύσεις θήρας

(Ως ετροποποιήθη δι' αρθρ. 7 ν. 177/1975)

1. Απαγορεύεται:
 - α) Η χρησιμοποίησις προς άσκησιν θήρας μηχανοκινήτων πλωτών μέσων, διά την θήραν των υδροβίων πτηνών εντός των λιμνών, ελωδών εκτάσεων, ποταμών και λιμνοθαλασσών.
 - β) Η άσκησις της θήρας από μηχανοκινήτων μέσων καί η μεταφορά διά τοιούτων κυνηγετικών όπλων, εάν ταύτα δέν είναι λελυμένα ή εντος θήκης, ως και διά πάσης φύσεως προβολέων και ελκυστικών φωτων.
 - γ) Οι οδηγοί των μηχανοκινήτων μέσων, δι' ών τρίτοι ήσκησαν παράνομον θήραν, ευθύνονται ως συναυτουργοί, ως και οι παραχωρήσαντες την χρήσιν τούτου, εφ' όσον τελούν εν γνώσει. Οι παρά των ιδιοκτητών του τροχοφόρου άσκησις της θήρας, κατά τον διαληφθέντα τρόπον, θεωρείται ως επιβαρυντική περιπτώσις.

δ) Η θήρα ελάφου, δορκάδος, αιγάγρου (αγριοκάτσικου), αγριογιδοῦ, τετράωνος (αγριοπτετεινοῦ), ως και φασιανού.

Δι' αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, μη δυναμένων εν πάση περιπτώσει να εκδοθούν προ της 1ης Αυγούστου 1971, δύναται να εγκριθῆ ἡ θήρα τῶν ανωτέρω, εφ' ὅσον ο αριθμὸς τούτων αυξηθῆ, ὁπότε εν τῇ αποφάσει θά καθορίζεται ο τόπος, ο τρόπος και ο χρόνος τῆς θήρας, το εἶδος καί ο αριθμὸς τῶν θηραμάτων και ἡ παρά του κυνηγοῦ καταβολή προσθέτου τέλους αδειας.

2. Απαγορεύεται επίσης:

α) Η θήρα ωφελίμων πτηνῶν καί θηλαστικῶν, καθοριζομένων δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

β) Η αγοραπωλησία και ἡ μεταφορά προς πώλησιν παντός εἴδους θηράματος κατά τὴν διάρκειαν τῆς απαγορεύσεως τῆς θήρας.

γ) Η αγοραπωλησία καθ' ὅλον το ἔτος του λαγωῦ και τῆς πέρδικος, πλην τῶν, κατόπιν αδειας τῆς Δασικῆς Αρχῆς, διατιθεμένων πλεονασμάτων τῶν εκτροφείων ως και θηραμάτων εκ τῶν ελεγχομένων κυνηγετικῶν περιοχῶν.

δ) Η αγοραπωλησία παντός θηράματος, εφ' ὅσον διαπιστωθῆ ὅτι ἡ θανάτωσις τούτου ετελέσθη δι' ἀπηγορευμένων μέσων.

ε) Η μεταφορά, ἡ ἐκθεσις εἰς κοινήν θέαν και ο καθ' οἷονδῆποτε τρόπον βασανισμὸς συλληφθέντων θηραμάτων.

στ) Η θήρα παρά του κυνηγοῦ πλέον του ενός λαγωῦ και τεσσάρων πέρδικων δι' ἐκάστην ἡμερησίαν ἔξοδον τούτου. Ο Υπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' αποφάσεώς του να τροποποιήσῃ τον αριθμὸν τούτον καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν ἢ κατά περιφερείας ταύτης, ως επίσης να περιορίζῃ τον αριθμὸν προς θήραν καί ἄλλων θηραμάτων.

ζ) Η θήρα τῆς ἀρκτοῦ και το λυγκὸς (ρήσου) ἄνευ εγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας.

3. Ὡσαύτως απαγορεύεται:

α) Η καταστροφή τῶν φωλεῶν παντός πτηνοῦ καί ἡ ἀφαίρεσις ἐξ (αυτῶν τῶν ὠν καί τῶν νεοσσῶν και ἡ αγοραπωλησία τούτων, πλην τῶν κατά τας διατάξεις του ἀρθροῦ 257 χαρακτηριζομένων δι' αποφάσεως του Υπουργού γεωργίας ως ἐπιβλαβῶν.

β) Η θήρα δι' ἐνέδρας παρά τας πηγὰς (καρτέρι) ἢ δια παρακολουθήσεως τῶν ἰχνῶν ἐπὶ τῆς χιόνος, ως και ἡ χρησιμοποίησις βοηθοῦ φέροντος ὄπλον, ἄνευ αδειας θήρας.

γ) Η μεταφορά ζώντος θηράματος καθ' ὅλον το ἔτος και ἡ διατήρησις εν αἰχμαλωσίᾳ ὠδικῶν πτηνῶν, ως και παντός θηράματος, πλην τῶν ἐξωτικῶν (κολιμπτριῶν, καναρίων, ψιττακῶν), ἐπιτρεπομένη μόνον δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας εἰς δημοσίας, δημοτικάς ἢ κοινοτικάς ἀρχὰς ἢ νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως και κυνηγετικάς ὁργανώσεις προς ἐμπλουτισμὸν ζωολογικῶν κήπων, και πάρκων τῶν πόλεων. Ἐπιτρέπεται ἡ κατόπιν ἐιδικῆς αδειας του Υπουργού Γεωργίας σύλληψις και μεταφορά θηράματος δι' ἐπιστημονικοῦς λόγους.

δ) Η ἄνευ αδειας τῆς δασικῆς ἢ αστυνομικῆς ἀρχῆς μεταφορά κυνηγετικῶν ὄπλων εἰς υπαιθρίους τόπους κατά τὴν περίοδον, καθ' ἣν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα, κατά δε τον χρόνον τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἄνευ αδειας θήρας.

ε) Η μετὰ του κυνηγετικοῦ ὄπλου διάβασις δι' ἀπηγορευμένων εἰς τὴν θήραν ἐκτάσεων, ἐκτὸς εἴαν το ὄπλον εἶναι λελυμένον.

στ) Ο Υπουργὸς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν θήραν παντός θηράματος ἐν περιπτώσει χιονοπτώσεως μεγάλης διαρκείας καί ἐντάσεως εἰς ὅλην τὴν χώραν ἢ μεμονωμένας περιοχὰς.

ζ) Η θήρα καθ' ὁμάδας, περιλαμβανοῦσας πλείονας τῶν ἐξ κυνηγῶν, ἐκτὸς τῆς ὁμαδικῆς θήρας ὑδροβίων πτηνῶν, αγριοχοίρων καί ἐπιβλαβῶν ζῶων, ἤτοι λύκου, ἀλώπεκος, θωὸς και κορακοειδῶν, ἥτις δεόν νά διενεργῆται κατόπιν αδειας του δασάρχου τῇ ἐπιβλέψει δασικοῦ ὁργάνου ἢ του κυνηγετικοῦ συλλόγου. Η δι' οἰουδῆποτε μεταφορικοῦ μέσου μεταφορά μεγαλύτερου ἀριθμοῦ κυνηγῶν, εφ' ὅσον κατά τὴν διάρκειαν ταύτης δὲν ἐνεργεῖται θήρα δὲν θεωρεῖται ως παράβασις, ως επίσης και ὅταν οἱ πλείονες τῶν ἐξ (6) κυνηγοῖ ἐυρίσκωνται εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν, ὥστε να υφίσταται ἡ ἀπαιτουμένη ζώνη ασφαλείας διὰ τὰ θηράματα. Η ζώνη αὐτὴ καθορίζεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

η) Η ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας, εκ του ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή, ζώντων ἢ μῆ, πάσης φύσεως θηραμάτων, ως και ἡ ἐξαγωγή τοιούτων εἰς το ἐξωτερικόν. Τα ἄνευ ἐγκρίσεως ἐξαγόμενα θηράματα κατάσχονται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς και παραδίδονται εἰς τὴν πλησιεστέραν δασικὴν ἀρχὴν προς ἐκποίησησιν. Ἐν ἐλλείψει ταύτης, τὴν ἐκποίησησιν δια πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖ ἡ τελωνειακὴ ἀρχή, του ἐκπλειστηριάσματος εἰσαγομένου εἰς το Κεντρικόν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασῶν (Κεφάλαιον θήρας).

4. Κατόπιν αδειας του Υπουργού Γεωργίας ἐπιτρέπονται ο φόνος και ἡ ταρίχευσις μὴ θηρευσίμων θηραμάτων, προς ἐμπλουτισμὸν συλλογῶν μουσείων και τῶν ἐργαστηρίων ζωολογίας τῶν πανεπιστημίων, ως και δια διδακτικῶν σκοποῦς ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

5. Αἱ δασικαὶ ἀρχαὶ δύναται να ἐκδίδουν ἀπαγορευτικὰς διατάξεις θήρας, μόνον κατόπιν αποφάσεως του

Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευομένων δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως προς ρύθμισιν θεμάτων αφορώντων την προστασίαν, διοίκησιν και διαχείρισιν του θηραματικού πλούτου και της ασκήσεως της θήρας εν γένει.

Άρθρο 259: Ειδικά μέτρα προστασίας θηραμάτων

1. Ιδιοκτήται, νομείς ή μισθωταί οικιών, κήπων ή αγρών υποχρεούνται να καταστρέφουν τας υπο των κορακοειδών (κάργια, καρακάξα, κ.λ.π.) κατασκευαζομένης φωλεάς εις τας οικίας ή παραρτήματα τούτων ή εις δένδρα ευρισκόμενα εντός των κήπων ή αγρών των.
2. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται:
 - α) Να διατάσση επ' αμοιβή ή μη την δι' οιουδήποτε μέσου δίωξιν ωρισμένων θηραμάτων και λοιπών ζώων και καταστροφών των φωλεών τούτων, επιζημίωσιν εις την γεωργικήν, κτηνοτροφικήν, δασικήν, αλιευτικήν και θηραματικήν οικονομίαν, ιδία δε εκ των πτηνών των απαριθμουμένων εις την συναφθείσαν την 18ην Οκτωβρίου 1950 εν Παρισίοις διεθνή σύμβασιν και υπογραφείσαν υπό της Ελλάδος την 18ην Νοεμβρίου 1953.
 - β) Νά άπαγορεύη τον φόνον θηράματος, όταν απειλήται δια πλήρους αφανισμού.
3. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται ν' απαγορεύη την εκχέρσωσιν εκτάσεων, ως και την υλοτομίαν ή αποκλάδωσιν μεμονωμένων δένδρων ή συστάδων ή δενδροστοιχιών, των οποίων η διατήρησις επιβάλλεται προς καταφυγήν, προστασίαν και αναπαραγωγήν (κατασκευή φωλεών) ζώων και πτηνών, άτινα είναι σπάνια ή τείνουν να εξαφανισθούν, ως και την βοσκήν παντός ζώου εις πάρκα, εκτροφεία και εις νησίδας προς προστασίαν και μη εκφυλισμόν των εκεί διαβιούντων σπανίων θηραμάτων.
4. Δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Εμπορικής Ναυτιλίας, δύνανται νά λαμβάνωνται τα ενδεδειγμένα μέτρα προστασίας των αποδημητικών πτηνών, δια την μη πρόσκρουσίν των επί των φάρων.
5. Η χρήσις γεωργικών φαρμάκων (εντομοκτόνων - ζιζανιοκτόνων) επί γεωργικών εκτάσεων επιτρέπεται τη καθοδηγήσει της διευθύνσεως γεωργίας και εις ποσότητα τοιαύτην, ώστε να αποβεί ακίνδυνος δια τα θηράματα. Η χρήσις τούτων εντός των δασών ή δασικών εκτάσεων θα γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως μετά της δασικής αρχής.

Άρθρο 260: Κυνηγετικάί περιφέρειαι

(Ως ετροποποιήθη δι' άρθρ. 11 παρ. 2 ν. 177/1975)

Η όλη επικράτεια διαιρείται εις τας κάτωθι κυνηγετικάς περιφέρειας:

- α) Της Κρήτης και Δωδεκανήσου μετά των νήσων αυτών, με έδραν τα Χανιά.
- β) Των νήσων Αρχιπελάγους, με έδραν την Μυτιλήνην.
- γ) Της Πελοποννήσου μετά των νήσων Ύδρας, Σπετσών, Ζακύνθου, Πόρου, Κυθήρων και Αντικυθήρων, Κεφαλληνίας, Ιθάκης και των λοιπών μικροτέρων της περιφέρειας των, με έδραν τας Πάτρας.
- δ) Της Στερεάς Ελλάδος μετά των νήσων Ευβοίας, Λευκάδος, Σκύρου, Αιγίνης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων, Ύδρας, Σπετσών και Πόρου, ως και των μικροτέρων της περιφέρειας των, με έδραν τας Αθήνας.
- ε) Της Ηπείρου μετά των νήσων Κερκύρας και Παξών, με έδραν τα Ιωάννινα.
- στ) Της Βορείου Ελλάδος (Μακεδονία - Θράκη) μετά των νήσων Θάσου και Σαμοθράκης, με έδραν την Θεσσαλονίκην.
- ζ) Της Θεσσαλίας μετά των νήσων Σποράδων με έδραν την Λάρισαν

Άρθρο 261: Χρόνος Θήρας

(Ως ετροποποιήθη δι' α.ρθρ. 11 ν.δ. 996/1971 και άρθρ. 8 ν. 177/1975)

1. Το κυνηγετικόν έτος άρχεται από 1 Αυγούστου και λήγει την 31 Ιουλίου του επομένου έτους.
2. Η κυνηγετική περίοδος, καθ' ην γενικώς επιτρέπεται η θήρα άρχεται:
 - α) Του λα γωού, από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 10ην Ιανουαρίου.
 - β) Της ορεινής πέρδικος από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 10ην Μαρτίου.
 - γ) Της πεδινής πέρδικος από 1ης Οκτωβρίου και λήγει την 30ην Νοεμβρίου.
 - δ) Των λοιπών θηραμάτων, εξαιρέσει της περιπτώσεως της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου από 15ης Σεπτεμβρίου και λήγει την 10ην Μαρτίου.
3. Επιτρέπεται από 20ης Αυγούστου η θήρα τρυγόνων, δενδροβίων (αετομάχου - συκοφάγου) και λοιπών περιστεροειδών, των ορτύγων μετά κυνός, ως και λοιπών επιβλαβών θηραμάτων, εις περιοχάς όπου

υπάρχουν περάσματα, καθοριζόμενα δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας τη προτάσει των Δασικών Αρχών.

4. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, δύναται δι' αποφάσεώς του, τη προτάσει της δασικής αρχής ή της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας, να περιορίζη την διάρκειαν της κυνηγετικής περιόδου ή τας εντός αυτής ημέρας θήρας, καθ' όλην την Επικράτειαν ή περιφέρειας ταύτης.
5. Επιτρέπεται η θήρα μόνον κατά την διάρκειαν της ημέρας, ήτοι ημίσειαν ώραν προ της ανατολής και μέχρις ημισείας ώρας μετά την δύσιν του ηλίου.
6. Από 11ης Μαρτίου και μέχρις ενάρξεως της κυνηγετικής περιόδου επιτρέπεται η δια δηλητηρίου καταπολέμησις των επιβλαβών θηραμάτων, μερίμνη και ευθύνη των κυνηγετικών συλλόγων και άνευ χρήσεως κυνηγετικών όπλων, η σύλληψις εις τας φωλεάς των νεογνών και νεοσσών αυτών, ως και η καταστροφή των φωλεών των. Επίσης η συγκρότησις συνεργείων δι' έρευναν (παγάνα) ως και η δίωξις των κορακοειδών τη επιβλέψει δασικού οργάνου. Κατά την διάρκειαν της κυνηγετικής περιόδου η χρήσις παγίδων και δηλητηρίων επιτρέπεται μόνον κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.
7. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' αποφάσεώς του να παρατείνη την θήραν των αποδημητικών πτηνών καθ' άπασαν την Επικράτειαν ή περιφέρειαν ταύτης, επί προσθέτω καταβολή τέλους καθοριζομένου εν τη αποφάσει.

Άρθρο 262: Άδειαι Θήρας

(Ως τροποποιήθη δι' άρθρ. 12 ν.δ. 996/ 1971)

1. Η θήρα επιτρέπεται μόνον εις τον κάτοχον αδείας θήρας, εκδιδομένης εις τον τόπον της μόνιμου κατοικίας του υπό της αρμοδίας δασικής αρχής.
2. Ουδείς δύναται να λάβη άδειαν θήρας, εάν δεν είναι μέλος κυνηγετικού συλλόγου. Εξαιρούνται όσοι, εκ της υπηρεσίας των, δεν επιτρέπεται να μετέχουν εις οργανώσεις, ως και οι αλλοδαποί.
3. Η άδεια θήρας, ούσα προσωπική και αμεταβίβαστος, ισχύει δια την κυνηγετικήν περίοδον και περιφέρειαν, δι' ην εξεδόθη, διακρίνεται δε:
 - α) Εις τοπικήν, ισχύουσαν δια την περιφέρειαν του Νομου.
 - β) Εις περιφερειακήν, ισχύουσαν δια μίαν των κυνηγετικών περιφερειών, περί των το Άρθρο 260 του δασικού κώδικος.
 - γ) Εις γενικήν, ισχύουσαν δι' ολόκληρον την Επικράτειαν και
 - δ) Εις γενικήν τοιαύτην υπηκόων ξένων Κρατών, ισχύουσαν δι' ολόκληρον την Επικράτειαν.Η άδεια θήρας εκδίδεται επί τη υποβολή γραμματίου ή τριπλοτύπου εισπράξεως του αρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφ. θήρας), εκ αα) δραχμών εκατόν είκοσι πέντε (125), δια την τοπικήν άδειαν, ββ) τριακοσίων (300), δια την περιφερειακήν, γγ) εξακοσίων (600), δια την γενικήν, δδ) πεντακοσίων (500), δια την γενικήν άδειαν υπηκόων ξένων Κρατών, δι' άσκησιν θήρας μέχρι δέκα πέντε ημερών, εε) χιλίων πεντακοσίων (1500), δια την γενικήν υπηκόων ξένων Κρατών, δι' άσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνών και σστ) τριών χιλιάδων (3.000), δια την γενικήν υπηκόων ξένων Κρατών, δι' άσκησιν θήρας κατά την διάρκειαν ολοκλήρου της κυνηγετικής περιόδου. Οι ομογενείς υπήκοοι ξένων Κρατών ή οι διαμένοντες εν Ελλάδι πέραν της δεκαπενταετίας, καταβάλλουν, δια την έκδοσιν αδείας, τα ως άνω δια τους ημεδαπούς καθοριζόμενα ποσά. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, είναι δυνατή η αυξομειωσις των ως άνω ποσών.
4. Προς έκδοσιν της κατά τα ανωτέρω αδείας θήρας απαιτείται εισέτι και γραμμάτιον ή τριπλότυπον εισπράξεως του αρμοδίου ταμείου υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας) εκ δραχμών εξήκοντα (60) δια τοπικάς και περιφερειακάς αδείας και δραχμών εκατόν (100) δια γενικάς τοιαύτας, προς εξασφάλισιν λογαριασμού πληρωμής των εν άρθρω 267 φυλάκων θήρας. Η έκδοσις των αδειών θήρας άρχεται από 1 Αυγούστου εκάστου έτους.
5. Τα εις τας παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου αναφερόμενα ποσά δύναται να αυξάνωνται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας.
6. Δι' αποφάσεως του επι της Γεωργίας Υπουργού, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται ο τύπος, η μορφή και τα στοιχεία, άτινα δέον να περιέχη η άδεια θήρας, η διαδικασία εκδόσεως ταύτης, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά προς έκδοσιν ταύτης, τόσον δια τους Έλληνας πολίτας, όσον και δια υπηκόους ξένων κρατών, ως και τα απαιτούμενα προσόντα υγείας, κυνηγετικής ικανότητος και κυνηγετικών γνώσεων δια τους το πρώτον αιτουμένους έκδοσιν αδείας θήρας.
7. Προς έκδοσιν αδειών θήρας κατοίκων των απηγορευμένων ζωνών της παραμεθορίου περιοχής απαιτείται ειδική έγκρισις της αρμοδίας στρατιωτικής αρχής εφ' απλού χάρτου.
8. Οι δημόσιοι πολιτικοί και στρατιωτικοί υπάλληλοι, κάτοχοι αδείας θήρας, μετατιθέμενοι, δύναται να

θηρεύουν εις την περιφέρειαν της θέσεως εις ην τοποθετούνται με την αυτήν άδειαν θεωρουμένην παρά της δασικής αρχής.

Άρθρο 263: Θήρα υπό δασικών υπαλλήλων

Οι μόνιμοι δημόσιοι δασικοί υπάλληλοι δύνανται να θηρεύουν, όπου και όταν επιτρέπεται η θήρα, επί τη βάσει ατελούς αδείας εκδιδομένης παρά της δασικής αρχής.

Άρθρο 264: Απαγορεύσεις χορηγήσεως αδειών θήρας

(Ως ετροποποιήθη δι' άρθρου 9 ν. 177/ 1975)

1. Άδεια θήρας δεν χορηγείται εις τους καταδικασθέντας:
 - α) Επί κακουργήματι εις οιαδήποτε ποινήν ή επί πλημμελήματι, δι' ο επεβλήθη στέρησις των πολιτικών δικαιωμάτων.
 - β) Επί ζωοκλοπή, ζωοκτονία, παρανόμω οπλοφορία, παρανόμω κατοχή όπλου και παραβάσει των διατάξεων περί θήρας.
 - γ) Επί εμπρησμού, ανθρωποκτονία εξ αμελείας και φθορά ξένης ιδιοκτησίας, εφ' όσον η τέλεσις των αδικημάτων τούτων συνδέεται προς την άσκησιν της θήρας και προς την προστασίαν των δασών.Προκειμένου περί καταδικασθέντος μεν δια παράβασιν των διατάξεων περί θήρας, δύνανται να εγκριθή η χορήγησις αδείας θήρας υπό του Νομάρχου, μετά γνώμην της αρμοδίας Δασικής Αρχής, μετά πάροδον δύο (2) ετών από της εκτίσεως της ποινής, περί καταδικασθέντος δε εις βαθμόν πλημμελήματος επί παραβάσεων, περί των αι παράγραφοι α, β και γ του παρόντος, δύνανται να εγκριθή η χορήγησις αδείας θήρας υπό του Νομάρχου μετά γνώμην της αρμοδίας Δασικής Αρχής μετά πάροδον πέντε (5) ετών από της εκτίσεως της ποινής.
2. Η μετά την έναρξιν της κυνηγετικής περιόδου καταδίκη, δια παράβασιν των διατάξεων του παρόντος, συνεπάγεται την ακύρωσιν της αδείας θήρας, ήτις κατάσχεται υπό των αρμοδίων δια την τήρησιν των διατάξεων του παρόντος δημοσίων οργάνων, άνευ επιστροφής των καταβληθέντων δια την έκδοσιν χρηματικών ποσών.
3. Δεν χορηγείται άδεια θήρας εις τους μη συμπληρώσαντας το 21ον έτος της ηλικίας των, δύνανται όμως να χορηγηθή τοιαύτη εις τους συμπληρώσαντας το 18ον έτος, εφ' όσον προσκομισθή υπεύθυνος δήλωσις του έχοντος την επιμέλειαν του ανηλικού ότι συγκατατίθεται εις την έκδοσιν αδείας θήρας.
4. Ο Υπουργός Γεωργίας, τη προτάσει του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, δύνανται ν' απαγορεύη την χορήγησιν αδείας θήρας εις ωρισμένας περιφέρειας, εφ' όσον λόγοι ασφαλείας επιβάλλουν τούτο.
5. Ο Υπουργός Γεωργίας, μετά πρότασιν του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, δύνανται ν' απαγορεύη την χορήγησιν αδείας θήρας εις άτομα χαρακτηριζόμενα ως επικίνδυνα εις την ασφάλειαν εν γένει ή ν' ανακαλή τυχόν χορηγηθείσας αδείας, άνευ επιστροφής των καταβληθέντων προς έκδοσιν αυτών χρηματικών ποσών.

Άρθρο 287: Ποινάι κατά των παραβαιόντων τας διατάξεις περί θήρας

(Το άρθρ. 287 ετροποποιήθη δι' άρθρ. 16 του ν.δ. 996/1971 και άρθρ. 12 ν. 177/1975)

1. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 252, τιμωρούνται δια κρατήσεως και δια στερήσεως της αδείας θήρας επί έν έτος.
2. Ο παρά την διάταξιν της παρ. 6 του άρθρου 252 χρησιμοποιών προς θήραν ελαστικήν σφενδόνην, κράχτας, ομοιώματα και μιμητικές φωνάς των θηραμάτων, τιμωρείται δια κρατήσεως ή προστίμου.
3. Δια κρατήσεως ή προστίμου ή δι' αμφοτέρων των ποινών τούτων τιμωρούνται:
 - α) Ο κατά παράβασιν της διατάξεως της παρ. 4 του άρθρου 255 μεταφέρων κυνηγετικών κύνα δια δημοσίου μεταφορικού μέσου άνευ φιμώτρου.
 - β) Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 255.
 - γ) Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 258.
 - δ) Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 259.
 - ε) Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 252.
4. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 259 τιμωρούνται κατά τας διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 268.
5. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 258 τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον

- τριών μηνών. Η επιβαλλομένη ποινή φυλακίσεως, λόγω παρανόμου θήρας δια μηχανοκινήτων μέσων ή ασκήσεως ταύτης δια προβολέων ως και η τοιαύτη λόγω της θήρας ελάφου, δορκάδος, αιγάγρου, φασιανού, τετράωνος (αγριοπετεινού), δεν μετατρέπεται εις χρηματικήν.
6. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 7 του άρθρου 255 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρις εξ μηνών ή δια χρηματικής ποινής.
 7. Οι εκ προθέσεως ή αμελείας παραβαίνοντες τας διατάξεις του άρθρου 256 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι ενός έτους ή δια χρηματικής ποινής.
 8. Οι εκ προθέσεως παραβαίνοντες τας διατάξεις του πρώτου και δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 252, τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρις ενός έτους ή δια χρηματικής ποινής.
 9. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις των παραγράφων 2 και 8 του άρθρου 254 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι δύο ετών.
 10. Διά φυλακίσεως μέχρι δύο ετών ή διά χρηματικής ποινής ή δι' αμφοτέρων τιμωρούνται:
 - α) Ο εκ προθέσεως αποκτείνων ή καθιστών ανίκανον προς θήραν κυνηγετικόν κύνα άνευ υπόπτων εκδηλώσεων επί τούτου λύσεως. Διά της καταδικαστικής αποφάσεως επιδικάζεται αποζημίωσις υπέρ του κυρίου του κυνός 1000 - 15000 δραχμών, αναλόγως της αξίας αυτού. Αποζημίωσις επιδικάζεται και εν περιπτώσει καταδίκης δια κλοπήν κυνηγετικού κυνός, εφ' όσον δεν ήθελε πραγματοποιηθή η απόδοσις του κυνός εις τον κύριον αυτού.
 - β) Ο θηρεύων κατά χρόνον μη εμπύπτοντα εντός της κυνηγετικής περιόδου.
 - γ) Ο άνευ αδείας θήρας φονεύων ενδημικόν θήραμα.
 11. Διά φυλακίσεως μέχρις ενός έτους ή διά χρηματικής ποινής ή δι' αμφοτέρων τιμωρούνται:
 - α) Οι εκ προθέσεως ή εξ αμελείας παραβαίνοντες τας διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 257.
 - β) Οι εκ προθέσεως ή εξ αμελείας παραβαίνοντες τας διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 258.
 - γ) Οι παραβαίνοντες την διάταξιν της παραγράφου 5 του άρθρου 261.
 - δ) Οι θηρεύοντες άνευ αδείας θήρας.
 - ε) Οι αρνούμενοι να υποστούν την κατά την παράγραφον 2 του άρθρου 289 έρευναν.
 12. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 255 τιμωρούνται δια φυλακίσεως τουλάχιστον ενός μηνός και δια χρηματικής ποινής.
 13. Ο κατά παράβασιν των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 252 θηρεύων δια πυροβόλου πολεμικού όπλου ή αεροβόλου ή άλλου είδους όπλου, μη συνήθους κυνηγετικού, τιμωρείται διά φυλακίσεως τουλάχιστον δύο μηνών και μέχρι δύο ετών, ως και δια χρηματικής ποινής.
 14. Εις τον καταδικαζόμενον δια την θανάτωσιν ή σύλληψιν ελάφου, δορκάδος, αγριόγιδου, παντος είδους αιγάγρου (αγριοκάτσικου), τετράωνος (αγριοπετεινού) και φασιανού, επιβάλλεται δια της καταδικαστικής αποφάσεως και χρηματική αποζημίωσις υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον θήρας), καθοριζομένη ως εξής:

Δι' εκάστην έλαφον ποσόν δραχμών δέκα χιλιάδων (10.000), δι' εκάστην δορκάδα, αγριόγιδον και αίγαγρον Κρήτης ποσόν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμών. Διά δε τα λοιπά είδη αιγάγρων ποσόν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμών και δι' έκαστον τετράωνον (αγριοπετεινόν), φασιανόν ή αφάιρεσιν των ωών των ποσόν πεντακοσίων (500) δραχμών. Τα, ως άνω, ποσά δύνανται να αυξάνωνται δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.
 15. Η ιδιότης του καταδικαζομένου ως δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού υπαλλήλου ή ως ανήκοντος εις τας ενόπλους δυνάμεις ή τα σώματα ασφαλείας ή ως μέλους διοικητικού συμβουλίου κυνηγετικής οργανώσεως, αποτελεί ιδιαιτέραν επιβαρυντικήν περίπτωσιν.
 16. Η καταδικαστική απόφασις εις πταισματικές ποινάς είναι εκλητή. Η ποινή της κρατήσεως δεν δύναται να είναι ελάσσων των δέκα (10) ημερών. Κατά τα λοιπά, ισχύουν αι διατάξεις των άρθρων 55 και 57 του Ποινικού Κώδικος.
 17. Οι παραβάται των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου 252 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ετών και δια χρηματικής ποινής ή καί διά μιας των ποινών τούτων, εις περίπτωσιν αμελείας.
 18. Οι παραβάται των περί θήρας αστυνομικών διατάξεων τιμωρούνται δια κρατήσεως μέχρις εξ (6) μηνών και διά προστίμου τουλάχιστον χιλίων (1.000) δραχμών, τα δε μέσα, δι' ων ενεργείται η παράβασις, κατάσχονται και δημεύονται, κατά τας διατάξεις του άρθρου 288.
 19. Όσοι δεν σφραγίζουν τα κυνηγετικά των όπλα συμφώνως προς την εν παραγράφω 4 του άρθρου 252 απόφασιν του Υπουργού Γεωργίας αλλά εκπροθέσμως και εντός 15 ημερών απο της λήξεως της αναφερομένης εν αυτή προθεσμίας, τιμωρούνται διοικητικώς δια ποινής του προστίμου καθοριζομένης δια της αυτής αποφάσεως, από δραχμών 1000 κατ' ελάχιστον μέχρι δραχμών 10.000 κατ' ανώτατον όριον υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, (Κεφάλαιον θήρας). Το πρόστιμον τούτο καταβάλλεται κατά την έκδοσιν της αδείας. Μετά την πάροδον των ως άνω 15 ημερών οι παραλείψαντες την σφράγισιν ως και οι αποσφραγίζοντες τα κυνηγετικά των όπλα τιμωρούνται δια του ως άνω προστίμου και προσέτι και ποινικώς, στερούνται δε αδείας θήρας δι' εν κυνηγετικόν έτος,

ανεξαρτήτως του αποτελέσματος της δίκης.

20. Οι παραβαίνοντες τας διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 80 του Ν.Δ. 86/1969 τιμωρούνται δια φυλακίσεως μέχρι δύο ετών και δια χρηματικής ποινής ουχί κατωτέρας των δέκα χιλιάδων δραχμών.
21. Δια παραβάσεις αίτινες λαμβάνουν χώραν εντός των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών ισχύουν τα κάτωθι:
 - α) Διά κρατήσεως ή προστίμου, ή δι' άμφοτέρων των ποινών τούτων τιμωρούνται:
 - αα) Η διάβασις παντός, κυνηγού ή μη, δι' όπλου, δια μέσου των κυνηγετικών περιοχών άνευ αδείας της Δασικής Αρχής. Η διάβασις επιτρέπεται μόνον εφ' όσον τα όπλα είναι λελυμένα και εντός θήκης.
 - ββ) Η κυκλοφορία των οχημάτων, δια ταχύτητος μεγαλυτέρας των ενδείξεων των ειδικών πινακίδων, ή χρήσις παρά τούτων ηχητικών οργάνων και συσκευών, εκτυφλωτικών φώτων και προβολέων.
 - γγ) Η κατασκήνωσις παντός ατόμου άνευ αδείας της αρμοδίας Δασικής Αρχής.
 - δδ) Η εισαγωγή ή διέλευσις ποιμνίων ή ζώων άνευ αδείας των Κτηνιατρικών Αρχών ως και αι πτηνοτροφικά εγκαταστάσεις άνευ αδείας των Δασικών Αρχών και άνευ υγειονομικού ελέγχου.
 - εε) Η ολοκληρωτική δέσμευσις της ροής των υδάτων, κατά την κατασκευήν αρδευτικού δικτύου ή διευθέτησιν χειμάρρων ή έτέρων έργων.
 - β) Διά φυλακίσεως μέχρι δύο (2) ετών ή διά χρηματικής ποινής ή δι' άμφοτέρων των ποινών τούτων τιμωρούνται:
 - αα) Διά θήρευσιν εξ αποστάσεως μεγαλυτέρας των τεσσαράκοντα (40) μέτρων, πλην των ευγενών θηραμάτων.
 - ββ) Διά θήραν μη ανεπτυγμένων θηραμάτων, δια σύλληψιν παντός είδους θηράματος, καταστροφήν ή διατάραξιν φωλεών, συλλογήν ωών, μόλυνσιν ποτιστρών και διατάραξιν της πανίδος εν γένει.
 - γγ) Διά παράβασις της παραγράφου 16 του άρθρου 254.
 - γ) Τυχόν έτεραι παραβάσεις εντός των ελεγχομένων κυνηγετικών περιοχών τιμωρούνται κατά τας γενικάς διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 288: Κατάσχεσις και δήμευσις μέσωσιν παρανομου θήρας

1. Τα κατά παράβασις των διατάξεων του παρόντος κώδικος κατεχόμενα, κατασκευαζόμενα, πωλούμενα ή χρησιμοποιούμενα παντός είδους όργανα κ.λ.π. μέσα, σκοπόν έχοντα την θήραν, σύλληψιν ή θανάτωσιν εν γένει αγρίων ζώων, (θηλαστικών και πτερωτών), ασχέτως εποχής, κατάσχονται. Το αρμόδιον ποινικόν δικαστήριον διατάσσει την δήμευσιν των κατασχεθέντων και τα μεν απηγορευμένα μέσα καταστρέφονται, τα δε άλλα εκποιούνται παρ' επιτροπής, οριζομένης παρά του εισαγγελέως και αποτελουμένης εκ του προϊσταμένου της δασικής αρχής, ενός δημοσίου υπαλλήλου και ενός αντιπροσώπου του κυνηγετικού συλλόγου, δια δημοπρασίας, του εκπλειστηριάσματος κατατιθεμένου υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον θήρας). Αι ανωτέρω διατάξεις της παρούσης παραγράφου έχουν εφαρμογήν και επί καταδίκης δια παράβασις της διατάξεως της παραγράφου 2 του άρθρου 252.
2. Τα εκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατάσχονται και εκποιούνται αμέσως υπό του κατασχόντος ταύτα υπαλλήλου επί παρουσία ετέρου δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού υπαλλήλου και εν απουσία. τούτων επί παρουσία δύο μαρτύρων, του πρακτικού εκποιήσεως μη υποκειμένου εις έγκρισιν ετέρας ανωτέρας αρχής. Το εκπλειστηρίασμα, εάν η απόφασις του δικαστηρίου είναι αθωωτική, αποδίδεται εις τον αθωωθέντα, άλλως κατατίθεται υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον θήρας).
3. Εάν δι' οιονδήποτε λόγον τα όπλα, δίκτυα, παγίδες και λοιπά μέσα παρανόμου θήρας δεν έχουν κατασχεθή και ο κάτοχος τούτων καταδικάζεται, διατάσσεται υποχρεωτικώς δια της καταδικαστικής αποφάσεως και η δήμευσις τούτων η περαιτέρω δε τύχη των διέπεται κατά τα εν τη παραγράφω 2 οριζόμενα. Εις περίπτωσιν μη παραδόσεως των πειστηρίων αδικαιολογήτως, ο καταδικασθείς υποχρεούται δια της καταδικαστικής αποφάσεως εις την πληρωμήν της αξίας τούτων, καθοριζομένης υπό του δικαστηρίου υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον θήρας), η οποία όμως δεν πρέπει να είναι κατωτέρα των διακοσίων (200) δραχμών, προκειμένου δε περί όπλων κατωτέρα των δύο χιλιάδων (2.000) δραχμών και προκειμένου περί μέσωσιν μεταφοράς κατωτέρα των δύο χιλιάδων δραχμών (2.000) δια τα δίκυκλα και τρίκυκλα και των είκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμών δια τα λοιπά μηχανοκίνητα μέσα.
4. Εάν ο ένοχος της παρανόμου θήρας έλαβεν εις την κατοχήν του τα εις δήμευσιν κατά το παρόν Άρθρο υποκείμενα δι' αδικήματος, τότε αποδίδονται μεν ταύτα τω δικαιούχω, αντί δε της δημεύσεως επιβάλλεται τω ενόχω χρηματική ποινή ίση προς την αξίαν των αποδιδομένων τω δικαιούχω πλέον πάσης άλλης επιβαλλομένης κατά τον παρόντα.

Άρθρο 289: Καθήκοντα ανακριτικών υπαλλήλων επί παρανόμου θήρας

1. Οι δασικοί, δημοτικοί και κοινοτικοί υπάλληλοι ως και τα όργανα της Αστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακής και Αγροφυλακής υποχρεούνται να καταγγέλλουν πάντα παραβάτην των περί θήρας διατάξεων.
2. Οι υπάλληλοι και τα όργανα της παραγράφου 1 ως και οι φύλακες θήρας, δικαιούνται να ερευνούν πάντα κυνηγετικόν σάκκον ως και τα μηχανοκίνητα μέσα, έχοντες δικαιώματα και καθήκοντα ανακριτικών υπαλλήλων, έτι δε και να προβαίνουν εις σωματικήν έρευναν κατά τα εν άρθροις 257 του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας οριζόμενα. Οι ανωτέρω υποχρεούνται όπως, επί πάσης παραβάσεως των διατάξεων του παρόντος καθ' οιαδήποτε περίοδον, κατάσχουν την άδειαν θήρας, τα όπλα ως και πάντα τα χρησιμοποιηθέντα μέσα δια την ενέργειαν παρανόμου θήρας, έτι δε και τα θηράματα εις οιαδήποτε κατάστασιν και αν ευρίσκονται ταύτα, εφαρμοζομένων περαιτέρω των διατάξεων του άρθρου 288.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΗΡΑ ΤΡΙΧΩΤΩΝ (Ν.Δ 86/1969)

άρθρο 287 παρ.11 β ν.86/1969

1)απαγορεύεται:

- Η αγοραπωλησία και η μεταφορά προς πώληση κάθε είδους τριχωτού θηράματος κατά τη διάρκεια που απαγορεύεται το κυνήγι.
- Η αγοραπωλησία καθ' όλο το έτος του λαγού, εκτός των προερχόμενων από τα εκτροφεία και τις ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές.
- Η αγοραπωλησία κάθε θηράματος ,εφόσον διαπιστωθεί ότι θανατώθηκε παράνομα
- Η θήρα κατά το επιτρεπόμενο χρονικό διάστημα ,πλέον του ενός λαγού σε κάθε επιτρεπόμενη ημερήσια έξοδο του κυνηγού(Τετάρτη,Σάββατο,Κυριακή)
- Η μεταφορά σε κοινή θέα και ο βασανισμός με οποιοδήποτε τρόπο συλληφθέντων τριχωτών θηραμάτων
- Η θήρα της άρκτου και του λυγκός (ρήσου),χωρίς την έγκριση του Υπουργού Γεωργίας.

Για κάθε παράβαση απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι ενός έτους ή χρηματική ποινή ή αμφότερες οι ποινές

άρθρο 287 παρ.11 δ ν.δ 86/1968

απαγορεύεται το κυνήγι τριχωτού θηράματος χωρίς άδεια θήρας .Κάθε παράβαση τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι ένα χρόνο ή με χρηματική ποινή ή αμφότερες

Εδάφιο β' περίπτωση β της παραγράφου 3 του άρθρου 258 του ΝΔ 86/69

β) Η θήρα δι' ενέδρας παρά τας πηγάς (καρτέρι) ή δια παρακολουθήσεως των ιχνών επί της χιόνος, ως και η χρησιμοποίησις βοηθού φέροντος όπλον, άνευ αδείας θήρας

παράγραφος 13 του άρθρου 287 ν.δ 86/1969

Απαγορεύεται το κυνήγι τριχωτού θηράματος με λειόκανο όπλο (πυροβόλο,αεροβόλο ή άλλο).Κάθε παράβαση τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 2 μηνών και μέχρι 2 ετών,ως και με χρηματική ποινή.

Άρθρο 16 του ν.δ 996/1971

Απαγορεύεται η θήρα κατά το επιτρεπόμενο χρονικό διάστημα και από ομάδα μέχρι 10 κυνηγών ,περισσότερων των 2 αγριογούρουνων σε κάθε επιτρεπόμενη ημερήσια έξοδο(Τετάρτη,Σάββατο,Κυριακή).Για κάθε παράβαση (ετήσιας υπουργικής απόφασης και δασικής αστυνομικής διάταξης) απειλείται ποινή κράτησης μέχρι 6 μηνών και πρόστιμο ,τα δε μέσα κατάσχονται και δημεύονται

παράγραφος 17 του άρθρου 287 ν.δ 86/1969

Απαγορεύεται η τοποθέτηση και η χρήση παγίδων,δηλητηρίων,διχτύων,βρόχων παντος είδους ελκυστικών φυτών ή οργάνων ή άλλων ανάλογων μέσων,που έχουν σκοπό τη θανάτωση,σύλληψη,νάρκωση των άγριων θηλαστικών(λαγού,αγριογούρουνου κλπ)ως και η εμπορία,κατασκευή και εισαγωγή από το εξωτερικό τέτοιων οργάνων.Για κάθε παράβαση απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι δυο χρόνια και χρηματική ποινή.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΘΗΡΑ ΠΤΕΡΩΤΩΝ(Κ.Υ.Α 414985/1985)

(σιταρίθρα, φάσας, αγριοπερίστερου, ορτυκιού, τρυγονιού, τσίχλας, κότσυφα, πέρδικας, μπεκάτσας, μπεκατσινιού, νερόκοτας, αγριόπαπιας, χήνας, καλημάνας, φασιανού, κάργιας, κουρούνας, ψαρονιού)

1. απαγορεύεται η χρησιμοποίηση μηχανοκίνητων πλωτών μέσων(βάρκες/ταχύπλοα) για την άσκηση κυνηγιού των ειδών της άγριας πτηνοπανίδας σε λίμνες,ποταμούς,ελώδεις εκτάσεις και λιμνοθάλασσες και σε θαλάσσιες περιοχές σε ακτίνα 300 μέτρων από τις ακτες ,ως επίσης και η χρησιμοποίηση στην ανοικτή θάλασσα μηχανοκίνητων πλωτών μέσων ,που μπορούν να αναπτύξουν ταχύτητα μεγαλύτερη των 18 χιλιομέτρων την ώρα .Για κάθε παράβαση απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι ένα χρόνο ή χρηματική ποινή ισόποση με 58,69 -293,47 ευρώ(άρθρο 9 παρ.2 Κ.Υ.Α)
2. απαγορεύεται η χρησιμοποίηση αεροσκαφών για άσκηση κυνηγιού των ειδών της άγριας πτηνοπανίδας (χήνα,πάπια,φάσσα,τρυγόνη κλπ) μέσα από αυτά.Για κάθε παράβαση απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι ένα χρόνο ή χρηματική ποινή ισόποση με 58,69-293,47 ευρώ (άρθρο 9 παρ.Κ.Υ.Α)
3. απαγορεύεται η χρησιμοποίηση ,για άσκηση κυνηγιού των ειδών της άγριας πτηνοπανίδας:
 - ελαστικής σφενδόνης,θηλειών
 - ηχοπαραγωγών συσκευών με μιμητικές φωνές πουλιών(και η κατοχη)
 - ηλεκτρονικών συσκευών προσέλκυσης των πουλιών (και η κατοχη)
 - εξαρτημάτων για νυχτερινή σκόπευση
 - φωσφωρίζοντος στοχαστρου
 - κάθε είδους προβολέων,καθρεπτών,διχτύων,
 - εκρηκτικών(παράβαση και του άρθρου 14 ν 2168/1993)
 - μηχανισμών ηλεκτροπληξίας
 - δολωμάτων με τοξικές και αναισθητικές ουσίες
 - κάθε είδους παγίδων καθώς και
 - ασυρμάτων για συντονισμό δράσης κατά τη διάρκεια του κυνηγιούΓια κάθε παράβαση απειλείται ποινή φυλάκισης μέχρι ένα χρόνο ή χρηματική ποινή ισόποση με 58,69-293,47 ευρώ(άρθρο 9 παρ.2 Κ.Υ.Α)
4. απαγορεύεται επίσης :η σύλληψη,η διατήρηση σε αιχμαλωσία,η αγοραπωλησία,η κατοχή και η μεταφορά κάθε είδους πτερωτού θηράματος,με εξαίρεση εκείνων που προέρχονται από εκτροφεία και από τις ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές (ρεζέρβες)ή το εξωτερικό,αφόσον αποκτήθηκαν νόμιμα,Κάθε παράβαση τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι ένα χρόνο ή με χρηματική ποινή ισόποση με 58,69-293,47 ευρώ(άρθρο 9 παρ 2)
5. Απαγορεύεται η αγοραπωλησία νεκρών πτωμάτων θηραμάτων,των οποίων επιτρέπεται το κυνήγι,με εξαίρεση αυτών που προέρχονται από εκτροφεία και από τις ελεγχόμενες κυνηγετικές περιοχές (ρεζέρβες) ή το εξωτερικό,εφόσον αποκτήθηκαν νόμιμα.Κάθε παράβαση τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι ένα χρόνο ή με χρηματική ποινή ισόποση με 58,69-293,47 ευρώ(άρθρο 9 παρ 2)
6. Απαγορεύεται η εκ προθέσεωςδιατάραξη της ησυχίας των πτερωτών θηραμάτων ιδιαίτερα κατά την περίοδο αναπαραγωγής η της εξάρτησης των μικρών ,η καταστροφή ή η αφαίρεση των φωλιών καθώς και η κατοχή και αγοραπωλησία νεοσών ,αυγών και κελύφων. Κάθε παράβαση τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι ένα χρόνο ή με χρηματική ποινή ισόποση με 58,69-293,47 ευρώ(άρθρο 9 παρ 2)
7. Απαγορεύεται το κυνήγι της μπεκάτσας στο καρτέρι το πρωι και το βράδυ (ετήσια υπουργική απόφαση) Κάθε παράβαση τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι ένα χρόνο ή με χρηματική ποινή ισόποση με 58,69-293,47 ευρώ(άρθρο 16 του ν.δ 996/1971)

